

Dictamen en relació amb la consulta plantejada sobre la difusió a la pàgina web d'una Administració pública de dades de caràcter personal

Es presenta davant l'Agència Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una Administració pública amb competències en matèria de Medi Ambient, en el que es demana que l'Agència emeti un dictamen per valorar si la difusió en la pàgina web de l'Administració esmentada d'una relació de personal tècnic capacitats pot suposar una vulneració de la legislació sobre protecció de dades.

En concret, en l'escrit s'exposa que en el marc de l'acreditació de determinades entitats col·laboradores que realitzen funcions d'inspecció i control per compte de l'Administració, aquest té la intenció de publicar en la seva pàgina web, per a cada una de les entitats acreditades, una relació de tècnics capacitats per tal que diversos organismes públics i privats, o els ciutadans en general, puguin accedir a aquesta informació i consultar si els tècnics que estan realitzant funcions externalitzades estan capacitats o no.

En la consulta es sol·licita el parer de l'Agència Catalana de Protecció de Dades per saber si el fet de fer pública a la pàgina web aquesta relació de personal tècnic capacitats vulneraria la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

La consulta s'acompanya de còpia del document que s'ha previst publicar, on constaria la relació de tècnics capacitats de les entitats ambientals de control (document d'annex a l'acreditació).

Analitzada la consulta i la normativa vigent aplicable, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, s'emet el dictamen següent:

I

Dins el marc normatiu que resulta rellevant per a la consulta, cal citar la Llei 3/1998, de 27 de febrer, de la intervenció integral de l'Administració ambiental. Aquesta llei té per objecte establir el sistema d'intervenció administrativa de les activitats susceptibles d'afectar el medi ambient, la seguretat i la salut de les persones, en l'àmbit territorial de Catalunya. Per a complir amb aquest objectiu, es sotmeten al règim d'autorització ambiental diverses activitats relacionades, entre d'altres, amb l'energia, la indústria mineral o química, o la gestió de residus. El règim d'autorització s'aplica tant a la implantació de l'activitat com per a tot canvi substancial que s'hi pretengui introduir posteriorment. Com es concreta en l'article 12 de la mateixa llei, l'autorització ambiental compleix amb les finalitats de gestionar correctament les emissions que produeixen les activitats sotmeses a autorització, disposar d'un sistema de prevenció que integri en una única autorització diverses autoritzacions sectorials, per tal de dur a terme un enfocament integrat del tractament d'emissions que afecten el medi ambient, i integrar aquest procés en una resolució única del corresponent òrgan ambiental.

Segons es preveu en la disposició addicional cinquena de la Llei 3/1998, mentre no estigui regulat per llei el sistema d'acreditació d'entitats col·laboradores de l'Administració establert per la Llei 3/1998, s'habilita el Govern per fixar-ne el règim provisional. En aquest sentit, el Decret 170/1999, de 29 de juny, va aprovar el Reglament provisional regulador de les entitats ambientals de control. Segons l'article 3.a) del decret citat, s'entén per Entitat ambiental de control (en endavant, EAC), l'entitat col·laboradora de l'Administració consultant, constituïda per una empresa, o agrupació d'aquestes amb caràcter estable, de caràcter públic o privat, que obté l'acreditació per exercir les funcions de control que determina la Llei 3/1998.

Segons es descriu en el Decret 170/1999, les entitats públiques o privades es poden acreditar per al control de totes o alguna de les tipologies d'activitats relacionades en la Llei 3/1998. Aquestes entitats tindran les obligacions de realitzar totes les actuacions de control per a les que estiguin acreditades que se'ls encarregui formalment, expedir les actes, informes i certificacions exigibles, mantenir els expedients, certificacions, etc, durant un període de cinc anys, i tarifar les seves actuacions d'acord amb els preus estipulats.

Per a poder realitzar les funcions que se'ls encomana, les EAC citades hauran de sotmetre's, pel que fa a la seva actuació, al que disposa el Decret 170/1999, en concret, hauran d'acreditar-se, per a la qual cosa el decret estableix un procediment específic, en el qual els interessats han de presentar una sol·licitud juntament amb documentació diversa, entre d'altres, una relació del personal de plantilla, indicativa de la titulació professional, així com el nom, cognoms i titulació del director o directors tècnics. En l'article 17 del Decret citat, es crea el corresponent Registre d'entitats ambientals de control, en el qual s'inscriuen les entitats acreditades.

Vist el marc normatiu especialment rellevant als efectes de la consulta formulada, a continuació es faran les consideracions oportunes des de la perspectiva de protecció de dades de caràcter personal.

II

Per tal de centrar els termes de la consulta en relació amb la normativa de protecció de dades, cal tenir present que la LOPD té per objecte garantir i protegir, pel que fa al tractament d'aquestes dades, les llibertats públiques i els drets fonamentals de les persones físiques, especialment el seu honor i la seva intimitat personal i familiar (article 1), i per tal de fer efectiu i protegir el dret fonamental a l'autodeterminació informativa, i la resta de drets citats, aquesta llei estén el seu àmbit de protecció a les dades de caràcter personal, definides en l'article 3.a) de la LOPD com "*qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables*". La protecció que atorga aquesta llei, per tant, així com la càrrega per al responsable del tractament de les dades de complir amb tots els seus principis i obligacions, s'estén exclusivament a les dades que es puguin qualificar com a dades de caràcter personal, quedant exclòs de l'aplicació d'aquesta normativa qualsevol altre tipus d'informació, entre d'altres, les dades relatives a persones jurídiques, per bé que aquesta informació pugui ser objecte de protecció per part d'altres normes.

Partint d'aquesta consideració inicial, cal acotar l'àmbit d'aplicació de la LOPD en relació amb les dades objecte de la consulta. En l'escrit que acompanya la consulta, en què es recullen les dades que es podrien difondre en la web corporativa de l'Administració consultant, es fa esment de la tipologia d'activitats, la data d'acreditació de la tipologia, el

nivell d'actuació, els noms i cognoms dels tècnics capacitats i, en algun cas, d'un peu de pàgina que acompanya algun dels noms, i que indica, segons la mateixa documentació, que es tracta de *“Tècnic/s capacitat/s per dur a terme actuacions en dipòsits controlats segons el Decret 1/1997”*, o de *“Tècnic/s capacitat/s per dur a terme actuacions en establiments de venda al detall de carburants per a motors de combustió interna.”*

Del conjunt d'aquesta informació es pot deduir que les dades que es podria difondre són, d'una banda, dades identificatives, -nom i cognoms dels professionals acreditats-, així com altres dades que es refereixen a la capacitat professional d'aquestes persones. D'aquesta manera, del conjunt de la informació que s'inclou en la document *“Annex a l'acreditació”* objecte de la consulta, podria fins i tot arribar a deduir-se altres informacions, com ara formació i titulació professional, etc, informació que constitueix dades de caràcter personal, i que per tant està protegida per la LOPD.

A aquests efectes és rellevant tenir present el Dictamen 4/2007, sobre el concepte de dades personals, del Grup de Treball de l'Article 29, creat a partir de la Directiva 95/46/CE, en el qual es recorda que per a la Directiva de protecció de dades citada, és dada de caràcter personal tota informació sobre una persona física identificada o identificable, de manera que la informació que pugui arribar a deduir-se sobre una persona física (informació sobre el perfil professional, socio-econòmic, etc), per bé que indirectament a partir d'informacions o dades que sí s'expliciten, també seria informació de caràcter personal.

Per tant, per al cas que ens ocupa, es podria considerar que la informació que es pugui derivar de la inclusió dels noms i cognoms d'un professional en aquest llistat, és també informació personal que es refereix a aquest professional. En definitiva, cal fer avinent que si aquesta informació es relaciona amb altres dades, podria arribar a donar-se un perfil sobre aquest usuari, és a dir, una informació de conjunt sobre determinades característiques personals, professionals, de formació, etc.

D'altra banda, pel que fa als professionals dels quals s'inclouria el nom i cognoms en el document objecte de consulta, no es fa esment detallat sobre el fet de si es pot tractar d'empresaris individuals, de professionals liberals o autònoms, assalariats, etc. Tenint en compte el marc normatiu relacionat amb la consulta, i que s'ha esmentat en l'apartat anterior d'aquest dictamen les EAC, com a tals, són empreses o grups d'empreses, i per tant els professionals dels quals es donaria informació es trobarien, sembla, integrats en la plantilla d'aquestes empreses, tot i que no es descarta que puguin donar-se altres tipus de vinculacions entre el professional o l'empresa, o senzillament tractar-se d'empreses enteses com a persones físiques, com és el cas de l'empresari individual, el nom i cognoms del qual podria figurar en aquest llistat objecte de la consulta.

En aquest sentit cal tenir en compte que el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel que s'aprova el Reglament de desenvolupament de la LOPD (en endavant, RLOPD), i que ha entrat en vigor en data 19 d'abril de 2008, en el seu article 2. 3 disposa que:

“Així mateix, les dades relatives a empresaris individuals, quan facin referència a aquests en la seva qualitat de comerciants, industrials o naviliers, també s'entendran excloses del règim d'aplicació de la protecció de dades de caràcter personal.”

Aquesta previsió no implica que les dades dels empresaris individuals quedin fora de la protecció de la LOPD en tots els casos, sinó només quan s'hi fa referència en la seva condició d'empresaris. Per tant, la interpretació que es faci de l'article 2.3 del RLOPD, no ha

de contradir el que es pugui desprendre de la pròpia LOPD, i caldrà fer una interpretació restrictiva de l'esmentat article 2.3 per tal d'evitar que determinats supòsits de tractament de dades de caràcter personal quedin fora del control de la normativa de protecció de dades.

Així doncs en el cas que es poguessin difondre dades d'empreses enteses com a persones físiques (cas de l'empresari individual), caldria tenir en compte que, en el cas dels empresaris individuals, la no aplicació de la LOPD no és clara, a diferència del que succeeix amb les empreses sota forma de persona jurídica, a les quals és clar, com s'ha apuntat, que no s'aplica la legislació de protecció de dades.

Cal tenir en compte que el citat article 2.3 del RLOPD vincula l'exclusió de les dades d'empresaris individuals del seu règim d'aplicació, a la finalitat per a la que s'utilitzen les dades. És a dir, l'exclusió opera mentre les dades de l'empresari individual s'utilitzin en un context que podríem qualificar com d'estrictament professional. Així, en el moment en què les dades dels empresaris poguessin ser difoses i tractades posteriorment per tercers, fora del context de la finalitat per a la qual l'Administració consultant hagués difós les dades en la web, i s'utilitzi per conèixer informació sobre el propi subjecte organitzat sota forma d'empresa, sí resultaria clarament d'aplicació la LOPD, així com la resta de normativa de protecció de dades de caràcter personal. És a dir, en el moment en què les dades no ja de l'empresa, sinó del propi empresari individual, en tant que persona física, puguin ser utilitzades fora del context propi del que es refereix al procediment d'acreditació de les EAC per l'Administració consultant, caldria considerar l'aplicació de la LOPD a aquest tractament. La impossibilitat pràctica, en molts casos, de discernir la informació que correspon a l'empresa i la informació que correspon a l'individu, reforça la conveniència de tenir en compte la normativa de protecció de dades als efectes de la consulta, i d'interpretar de forma estricta la previsió de l'article 2.3 RLOPD.

III

Vist que les dades objecte de la consulta i, en definitiva, la informació personal que se'n pugui derivar, tenen la consideració de dades de caràcter personal, i que per tant es troben protegides per la LOPD, cal tenir en compte que el tractament d'aquestes dades per part de l'Administració consultant haurà de complir amb tots els principis i obligacions de la normativa citada.

Als efectes que ens ocupen, cal entendre per tractament de dades, tal i com es desprèn de l'article 3.c) de la LOPD, les operacions i procediments tècnics de caràcter automatitzat o no, que permetin recollir, gravar, conservar, elaborar, modificar, bloquejar o cancel·lar, així com les cessions de dades que derivin de comunicacions, consultes, interconnexions i transferències. Així, la difusió de dades s'ha de considerar com tractament de dades, tal i com es desprèn també de l'article 2.b) de la Directiva 95/46/CE.

Pel que fa a la difusió de dades personals a través de pàgines web corporatives, es fa avinent que l'Agència Catalana de Protecció de Dades ha emès la Recomanació 1/2008, sobre la difusió d'informació que contingui dades de caràcter personal a través d'Internet.

Atesos els termes de la consulta, en aquest dictamen es farà especial esment al contingut de la citada Recomanació 1/2008 de l'Agència Catalana de Protecció de Dades.

En concret, pel que fa a la difusió d'informació personal a través de pàgines web corporatives, en concret, en el cas que ens ocupa, de la pàgina web de l'Administració

consultant, i pel que fa a la legitimitat d'aquesta difusió es considera que, tot i no tenir destinataris concrets, la difusió s'ha d'entendre com una comunicació de dades en el sentit de l'article 11 de la LOPD. Aquest article disposa, en el seu apartat 1, que:

“Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i el cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.”

Segons es desprèn de l'apartat 2 del mateix article, el consentiment que s'exigeix amb caràcter general no és necessari quan es dona alguna de les circumstàncies previstes, entre d'altres, que la cessió de dades es trobi autoritzada en una llei.

Com a recordatori, i pel que fa a la difusió de dades personals contingudes en els fitxers de l'Administració consultant, es fa avinent que en l'anterior dictamen de l'Agència Catalana de Protecció de Dades sobre un projecte de disposició de creació de fitxers, en concret, respecte el fitxer “Expedients de les entitats ambientals de control (EAC) acreditades o en procés d'acreditació”, citat, en el qual es tracten, entre d'altres, noms i cognoms del personal capacitat de l'EAC, l'Agència ja va posar de manifest la necessitat de tenir present el règim de comunicació de dades de la LOPD.

En base al règim general de la LOPD en relació amb la cessió de dades, en concret, amb la difusió de dades personals a través de la web de l'Administració consultant, l'Agència Catalana de Protecció de Dades recomana a les entitats responsables dels fitxers que contenen aquesta informació que facin una anàlisi prèvia, des del punt de vista de la protecció de dades de caràcter personal, de la informació que es pretengui difondre, per tal d'evitar la difusió d'informació que contingui dades de caràcter personal fora dels supòsits legalment previstos (apartat 5 de la Recomanació 1/2008).

Dins d'aquest exercici de ponderació necessari, caldrà analitzar si la difusió pot afectar els drets personals dels afectats (drets a l'honor, a la intimitat o a la pròpia imatge, configurats a l'article 18 CE), tenint en compte els límits o previsions de la normativa sectorial aplicable, en funció de la tipologia de les dades, o de si permet l'obtenció de perfils sobre la personalitat o la conducta de les persones físiques.

La Recomanació 1/2008, en l'apartat 5 citat, considera que en l'anàlisi prèvia a la difusió d'informació que ha de fer, en aquest cas, l'Administració consultant, cal tenir en compte determinats aspectes, dels quals es citen a continuació els que seran objecte de major atenció en aquest dictamen, atesos els termes de la consulta. En concret, caldrà fer atenció, com s'anirà esmentant en aquest dictamen, a si les dades han estat recollides per a una finalitat legítima i d'una forma legítima, si existeix algun deure de reserva respecte les dades, si existeix previsió en norma amb rang de llei sobre la publicitat que cal donar a la informació, si s'ha informat a l'interessat de la posterior difusió de les seves dades, o si es compta amb el consentiment de les persones afectades per la difusió.

IV

Apuntat doncs quin és el règim general aplicable a la comunicació o difusió de dades personals i les consideracions prèvies a la difusió que seria pertinent fer, cal tenir en compte que en la consulta es planteja la difusió de dades relacionades amb la matèria de medi ambient, la qual presenta unes particularitats que cal considerar.

En concret, en aquesta matèria ens trobem amb la particularitat que l'ordenament jurídic ha reconegut un dret d'accés a la informació que podríem qualificar de "reforçat", i una obligació pels poders públics de difondre informació que tingui rellevància mediambiental, i per tant, en l'anàlisi que cal fer respecte la legitimitat de la difusió de les dades objecte de la consulta, cal examinar la normativa relativa a aquesta matèria.

D'entrada es constata que l'ordenament jurídic reconeix el dret de tothom a accedir i conèixer determinades informacions rellevants en matèria mediambiental, fins i tot informació que pot contenir dades de caràcter personal, dret que podria entrar en conflicte amb el dret a la protecció de les dades de caràcter personal que té per objecte la tutela i el control de les dades de persones físiques que puguin constar en la informació difosa segons disposa la normativa mediambiental. Per tant, atès que en el cas que ens ocupa concorren dos drets, serà necessari ponderar les circumstàncies del cas concret per valorar la pertinença de la difusió d'informació.

La interacció entre els drets a la protecció de dades i a l'accés a la informació es posa de manifest en la mateixa Directiva 95/46/CE, en matèria de protecció de dades personals, que en el seu considerant 72 ja autoritza, expressament, que es tingui en compte el principi d'accés públic als documents oficials a l'hora d'aplicar els principis exposats a la Directiva. Estrictament, el dret d'accés a la informació de què disposen les administracions públiques i el dret a la protecció de les dades de caràcter personal són drets a protegir sense que existeixi cap relació de jerarquia entre ells i en aquest sentit el Supervisor Europeu de Protecció de Dades, en el seu Document sobre l'accés del públic als documents i la protecció de dades (juliol 2005) analitza la relació entre ambdós drets, i posa de manifest que en els supòsits en que puguin ser invocats els dos drets, cal analitzar quins són els béns i interessos en joc per fer-ne una valoració adequada. En sentit similar, el Llibre verd de la Comissió de les Comunitats Europees sobre Accés del públic als documents de les institucions de la CE (COM(2007)185), apunta criteris per fer compatibles el dret d'accés i la protecció de dades.

Des d'un punt de vista general, la regulació existent actualment del dret d'accés, es concreta en els articles 35 i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, de conformitat amb el què disposa l'article 105.b) de la Constitució, que preveu que la llei regularà l'accés dels ciutadans als arxius i registres administratius, excepte en allò que afecti la seguretat i defensa de l'Estat, la indagació dels delictes i la intimitat de les persones.

Com s'ha avançat, aquestes previsions generals respecte el dret d'accés s'han concretat en matèria de medi ambient, i en aquest sentit cal tenir en compte l'article 27 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que en l'apartat tercer reconeix que *"totes les persones tenen dret a accedir a la informació mediambiental de què disposen els poders públics. El dret d'informació només pot ésser limitat per motius d'ordre públic justificats, en els termes que estableixen les lleis"*.

Així mateix, cal tenir en compte la Llei 27/2006, de 18 de juliol que regula els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (i incorpora les Directives 2003/4/CE i 2003/35/CE així com el Conveni d'Aarhus, ratificat per Espanya el desembre de 2004).

Aquesta llei reconeix a l'article 1.1.a) el dret a accedir a la informació ambiental que es troba en poder de les autoritats públiques o d'altres subjectes que la posseeixin en nom seu; a l'article 1.1.b) es reconeix el dret a participar en els procediments per a la presa de decisions sobre assumptes que incideixen directa o indirectament en el medi ambient, i l'elaboració o aprovació dels quals correspon a les Administracions públiques. A l'apartat 2 del mateix article disposa que la llei *"garanteix igualment la difusió i la posada a disposició del públic de la informació ambiental, de manera paulatina i amb el grau d'amplitud, de sistemàtica i de tecnologia el més àmplia possible"*. Als efectes de la llei, es considera informació ambiental tota informació en forma escrita, visual, sonora, electrònica o en qualsevol altra forma sobre les qüestions diverses, entre d'altres, l'estat dels elements del medi ambient, factors que afecten al medi ambient, mesures administratives o polítiques, normes, plans, programes, que afecten aquesta matèria, informes sobre l'execució de la legislació mediambiental, etc, tal i com es concreta en l'article 2.3 de la llei.

L'article 3.1 concreta els drets que comprèn l'exercici del dret d'accés a la informació ambiental i que poden exercir tots els ciutadans, i el mateix article, en l'apartat 2, concreta els drets en relació amb la participació pública. En concret, l'article 3.2.e) reconeix el dret a participar de manera efectiva i real, d'acord amb allò que disposa la legislació aplicable, en els procediments administratius tramitats per a l'atorgament de les autoritzacions regulades en la legislació sobre prevenció i control integrat de la contaminació, per a l'emissió de les declaracions d'impacte ambiental, així com en determinats processos previstos en la legislació d'aigües. El Títol II determina les obligacions que comporta l'exercici d'aquests drets per a les autoritats públiques i altres obligacions de difusió de la informació ambiental, en termes generals. En concret, pel que fa a la difusió per les autoritats públiques de la informació ambiental, s'insisteix en què cal prendre les mesures oportunes per assegurar la paulatina difusió de la informació ambiental i la seva posada a disposició del públic, de la manera més àmplia i sistemàtica possible. En aquest sentit, l'article 7 defineix un contingut mínim de la informació objecte de difusió, que ha d'incloure, entre d'altres, les autoritzacions amb un efecte significatiu sobre el medi ambient i els acords en matèria de medi ambient.

Els articles 10 i següents de la llei citada desenvolupen el procediment relatiu a l'accés a la informació ambiental prèvia sol·licitud. En concret, l'article 13 de la Llei 27/2006 regula les excepcions a la obligació de les autoritats públiques de facilitar informació ambiental a partir de la sol·licitud d'informació que hagi formulat qualsevol interessat. Entre les excepcions, cal destacar la prevista a l'apartat 2.f) que permet denegar la informació, que hauria estat prèviament sol·licitada per algun interessat a l'Administració, si la seva revelació pot afectar negativament al caràcter confidencial de les dades personals tal i com es regulen a la LOPD, sempre i quan la persona interessada a la que concerneixin no hagi consentit el seu tractament o revelació. S'estableix expressament que aquestes excepcions han de ser interpretades de manera restrictiva i que a aquests efectes, es ponderarà en cada cas concret l'interès públic al qual s'até amb la divulgació amb l'interès públic atès amb la denegació. En aquest sentit, la previsió de la llei és reflex del que ja preveu el Conveni d'Aarhus, que estableix que els motius de denegació de l'accés a la informació mediambiental (entre els quals, el caràcter confidencial de les dades i dels expedients personals de persones físiques que no han consentit en la divulgació d'aquestes informacions) han d'interpretar-se de manera restrictiva tenint en compte l'interès que la divulgació tindria per al públic i segons aquestes informacions guardin relació amb les emissions al medi ambient. En el mateix sentit, tot i que en relació amb l'aplicació del Conveni d'Aarhus a les institucions i organismes de la Unió Europea, es pronuncia el Reglament (CE) nº 1367/2006, del Parlament i del Consell.

Tot i que les previsions de l'article 13 de la llei citada, en concret, les excepcions al deure de donar informació, es preveuen per als casos en què hi ha una sol·licitud prèvia d'un interessat, res obsta perquè es puguin considerar aplicables aquestes previsions i excepcions al supòsit en què les autoritats públiques difonen informació mediambiental, tot i que no hi hagi hagut una petició prèvia d'informació.

Des de la perspectiva de la protecció de dades, i segons el marc normatiu que s'acaba de descriure, es considera que l'accés a la informació mediambiental es podrà veure restringit o limitat quan impliqui una afectació per dades que hagin de requerir una "confidencialitat", és a dir, una protecció o reserva especial. Aquest terme de "confidencialitat" hauria d'interpretar-se de forma restrictiva, com es desprèn de l'article 13.4 de la Llei 27/2006, vist que la normativa aplicable a la difusió d'informació mediambiental parteix d'una interpretació extensiva dels supòsits en què es pot difondre informació, i que exigeix fins i tot a les Administracions públiques que vagin ampliant gradualment aquesta informació.

En aquest sentit, podria considerar-se que les dades que podrien requerir una certa confidencialitat serien, d'entrada, aquelles que la legislació de protecció de dades considera especialment protegides o sensibles que puguin constar en la informació difosa, per exemple, dades relatives a la salut o altres de les que s'enumeren a l'article 7 de la LOPD o, en general, les dades que poguessin afectar de manera clara la intimitat de les persones. Pel que fa a la resta de dades de caràcter personal, com és el cas que ens ocupa, caldrà ponderar el grau de confidencialitat que se'ls ha d'atorgar.

Així doncs cal tenir present que una interpretació extensiva del concepte de "confidencialitat" privaria l'accés a informació rellevant en matèria mediambiental, ja que en alguns casos, en aquesta informació poden constar dades de terceres persones. No pot considerar-se doncs, a priori, que qualsevol dada personal, per exemple, de tipus identificatiu, hagi de requerir una protecció o confidencialitat específica. En relació amb el concepte de "confidencialitat" de la informació, pot resultar il·lustrativa la sentència del Tribunal de Primera Instància de la UE de 30 de maig de 2006, en la que, en un cas de difusió d'informació que podia afectar al secret professional en l'àmbit empresarial, el tribunal (fonament jurídic 71) va considerar que:

"Para que la información esté amparada, por su propia naturaleza, por el secreto profesional, es necesario, en primer lugar, que sólo la conozca un número restringido de personas. Además, debe tratarse de información cuya divulgación puede causar un serio perjuicio a la persona que la ha proporcionado o a un tercero. Por último, es necesario que los intereses que la divulgación de la información puede lesionar sean objetivamente dignos de protección. La apreciación de la confidencialidad de una información requiere ponderar, pues, por una parte, los intereses legítimos que se oponen a su divulgación y, por otra, el interés general que exige que las actividades de las instituciones comunitarias se desarrollen de la forma más abierta posible."

Aquesta interpretació pot ser rellevant als efectes que l'article 13 de la Llei 27/2006, citada, a banda d'establir com a límit a la divulgació la confidencialitat de les dades sotmeses a la LOPD, també estableix com a límit, entre d'altres, que la informació pugui afectar negativament a la confidencialitat de dades de caràcter comercial o industrial, o als drets de propietat industrial o intel·lectual.

Pel que fa al cas que ens ocupa, i específicament en relació amb l'àmbit de la protecció de dades de caràcter personal, si bé, com ha quedat apuntat en aquest dictamen, les dades identificatives dels professionals tècnics capacitats podrien, pel context de la difusió de d'informació sobre les EAC, donar un cert perfil professional sobre aquests tècnics, no sembla que tot i així aquesta informació, en conjunt, hagi de rebre un tracte de confidencialitat específic, més si tenim en compte que aquests tècnics, a través de les EAC, estan realitzant unes funcions atribuïdes per la Llei 3/1998, per compte de l'Administració pública, en concret, executen un control d'activitats que impacten en el medi ambient, actuació que només poden dur a terme si estan convenientment acreditades i capacitades per realitzar aquestes funcions. Podria tenir, doncs, una clara rellevància, conèixer els professionals que, dins les EAC, hauran de realitzar aquestes funcions de control que els atribueix la normativa aplicable.

Tenint en compte que la pròpia LOPD preveu a l'article 11.2 que no és necessari el consentiment per a la cessió de dades personals quan aquesta està prevista per una norma amb rang de llei i un cop analitzat el conjunt de la normativa que regula l'accés a la informació de les administracions públiques i en concret, la normativa reguladora de l'accés a la informació mediambiental, res sembla impedir o restringir l'accés de tercers a conèixer la informació que es vol difondre, relativa a les entitats acreditades, en concret, la relació de persones tècniques capacitades, en la pàgina web de l'Administració consultant.

Amb més motiu, cal arribar a la mateixa conclusió si es té en compte allò que disposa l'article 2.2 del RLOPD, segons el qual:

“Aquest reglament no serà aplicable (...) als fitxers que es limitin a incorporar les dades de les persones físiques que presten els seus serveis en aquelles, consistents únicament en el seu nom i cognoms, les funcions o llocs ocupats, així com l'adreça postal o electrònica, telèfon i número de fax professionals.”

Aquesta previsió s'aplica als anomenats fitxers de “directoris d'empresa”, i es refereix exclusivament a les dades que es consideren necessàries, estrictament, per localitzar a una persona en l'empresa en la que presta els seus serveis. La previsió de l'article 2.2 del RLOPD es fonamenta en que el tractament de les dades del treballador és d'alguna manera accessori a la finalitat principal, és a dir, comunicar-se amb un treballador pel fet que pertany a una empresa on realitza la seva activitat professional i a la que representa en les seves relacions amb tercers que tracten les seves dades.

Per bé que en el cas que ens ocupa no estem davant d'un supòsit, estrictament, d'una empresa que tracta dades del seu directori de treballadors, -cas en el qual el RLOPD podria no aplicar-se sempre i quan no es tractin altres dades personals i es compleixi només la finalitat principal-, sí ens trobem davant d'un cas en què l'Administració competent podria donar difusió a les dades estrictament necessàries per identificar una persona física, en aquest cas, el professional tècnic capacitat, identificació que es justifica per la seva vinculació amb la EAC en la qual treballa.

Així doncs, la previsió de l'article 2.2 del RLOPD, en els termes apuntats, vindria a reforçar les consideracions exposades en aquest dictamen respecte la legitimitat de permetre l'accés de tercers a conèixer la informació, relativa a les EAC, en concret, a persones tècniques capacitades, que resulti pertinent per complir les finalitats legítimes, segons disposa la legislació de protecció de dades.

V

Vist que la normativa aplicable al dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient podria donar cobertura a la difusió de la informació objecte de consulta, cal tenir present que, atès que la informació conté dades de caràcter personal, caldrà atendre al compliment dels drets i obligacions de la LOPD. Atenent a la consulta formulada, es farà esment a continuació a alguns d'aquests principis i obligacions, que tenen una rellevància específica en aquest cas.

En primer lloc, cal tenir present allò que disposa el principi de qualitat de les dades, segons el qual les dades de caràcter personal només es poden recollir i tractar quan siguin adequades, pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites il·legítimes per a les quals s'han obtingut.

Ja s'ha fet esment, abastament, a la necessitat de ponderar els diferents interessos i drets en joc quan ens trobem davant d'una confrontació dels drets a la protecció de dades i d'accés a la informació, en concret, en àmbit mediambiental. En connexió amb el que ja s'ha posat de manifest al llarg d'aquest dictamen, i des del punt de vista de l'aplicació del principi de qualitat citat, en el cas que es plantegés una possible difusió d'altres dades de caràcter personal més enllà de les consignades en la consulta, seria imprescindible ponderar la pertinença d'aquesta difusió, valorar si aquestes noves dades han de ser difoses per al compliment d'una finalitat legítima, i en definitiva realitzar l'anàlisi prèvia que es deriva del conjunt de la normativa esmentada, a la qual ja s'ha fet referència.

En relació amb el principi de qualitat i la proporcionalitat en el tractament de dades personals, l'Agència Catalana de Protecció de Dades ha posat de manifest en la Recomanació 1/2008, citada, que en aquells supòsits en què la difusió d'informació sigui legítima, es recomana a l'òrgan que en sigui responsable que adopti les mesures necessàries perquè aquesta difusió només es produeixi respecte d'aquelles dades que en cada cas resultin necessàries per assolir la finalitat que la justifiqui (apartat 6). Un cop més, doncs, es reitera la necessitat de partir sempre de la finalitat que es vol complir, en aquest cas, donar major transparència i informació als organismes públics (serveis territorials, ajuntaments, consells comarcals...), privats (consultores, enginyeries...) o als ciutadans en general, respecte l'actuació de les EAC. El compliment d'aquesta finalitat és la que permetrà inferir quines són les dades personals que poden difondre's sense forçar el principi de qualitat.

També es recomana tenir present el principi d'exactitud i actualització de les dades difoses, en els termes exposats en la Recomanació 1/2008, citada (apartat 7). Es parteix de la base, en connexió amb el que es desprèn del principi de qualitat, que les dades personals difoses han de ser correctes. En aquest sentit, seria pertinent que es considerés la implantació d'algun sistema de revisió periòdica de la informació difosa, per evitar que la informació relativa als llistats de tècnics capacitats de les EAC pugui ser incompleta, parcial o desactualitzada, ja que podria induir a equívocs o confusions que podrien perjudicar a tercers que consulten la informació objecte de la consulta, i fins i tot als propis titulars de les dades. En aquest sentit, es recomana que la publicació de dades a la web s'acompanyi de la data d'actualització d'aquesta informació.

D'altra banda, convé donar compliment al deure d'informació als interessats o afectats, entenent per tals les persones físiques titulars de les dades que són objecte de tractament

(article 3.e) LOPD), per tant, en el cas que ens ocupa, els professionals tècnics capacitats per exercir les funcions descrites en la Llei 3/1998.

El deure d'informació es configura en l'article 5 de la LOPD, segons el qual, en sol·licitar dades personals, els interessats han de ser prèviament informats de manera expressa, precisa i inequívoca de l'existència d'un fitxer o tractament de dades, de la finalitat de la recollida de dades, dels destinataris de la informació o de l'exercici dels drets ARCO (drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició) de la LOPD, entre d'altres informacions que es descriuen en aquest article.

Val a dir que el deure d'informació, al qual s'ha de donar compliment en qualsevol recollida de dades personals, adquireix una rellevància especial en els casos en què, com podria ser aquest, la normativa aplicable habilita a difondre la informació sense que es requereixi el consentiment dels interessats. Com ha posat de manifest el Supervisor Europeu de Protecció de Dades en el document citat en aquest dictamen, una anàlisi prèvia a la difusió de dades personals, és a dir, una "perspectiva proactiva" pot contribuir a prevenir l'aparició de tensions, en casos en què cal fer compatibles els drets a la protecció de dades i a l'accés a la informació. Seria per tant positiu que es considerés la possibilitat d'informar el titular de les dades, en el context del que disposa l'article 5 LOPD, de que les dades personals que es recullen són susceptibles de ser difoses posteriorment. D'aquesta manera, el titular de les dades pot conèixer a priori les condicions de difusió de la informació.

Finalment cal tenir present l'exercici de drets reconeguts en la LOPD als titulars de les dades de caràcter personal, en concret, els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, l'exercici dels quals es troba configurat en la LOPD (articles 15 i següents). En concret, pel que fa al dret d'oposició, i atès que, en el cas que ens ocupa, la difusió de dades personals es realitzaria a través de la pàgina web de l'Administració consultant, podria ser especialment rellevant la possibilitat d'exercir aquest dret, en els termes de l'article 6.4 de la LOPD, segons el qual:

"En els casos en què no sigui necessari el consentiment de l'afectat per al tractament de les dades de caràcter personal, i sempre que una llei no disposi el contrari, aquest pot oposar-se al seu tractament quan hi hagi motius fonamentals i legítims relatius a una situació personal concreta. En aquest supòsit, el responsable del fitxer ha d'excloure del tractament les dades relatives a l'afectat."

Tal i com consta en la Recomanació 1/2008, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, mitjançant el dret d'oposició a la difusió de les dades (que no al tractament de dades en conjunt), el titular de les dades, és a dir, el professional tècnic capacitat, pot oposar-se a la difusió d'unes determinades dades, o a que la difusió es faci en determinades condicions, llevat que una llei disposi una altra cosa. D'aquesta manera, en cas que en un cas determinat concorri alguna circumstància que faci desaconsellar la difusió de les dades respecte un professional concret, podrà valorar-se la possibilitat de no difondre les dades personals. D'altra banda, si el deure d'informació, com s'ha apuntat anteriorment, ha inclòs l'advertència de la posterior difusió d'informació, el titular de les dades podria valorar la pertinència d'exercir un dret d'oposició, evitant-se d'aquesta manera possibles perjudicis per als drets o interessos de les persones implicades (apartat 11).

D'acord amb les consideracions fetes fins ara en relació amb la consulta sobre la possibilitat que la difusió de dades personals en la web de l'Administració consultant pugui suposar una vulneració de la legislació de protecció de dades personals, es fan les següents,

Conclusions,

Les dades identificatives objecte de la consulta i, per extensió, la informació personal que se'n pugui derivar, tenen la consideració de dades de caràcter personal, que s'ajusten a la definició de l'article 3 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, que les defineix com "*qualsevol informació referent a persones físiques identificades o identificables*" i per tant resulten d'aplicació els principis i garanties previstos en la LOPD.

Pel que fa a la legitimitat de la difusió d'informació personal a través de pàgines web corporatives, en concret, de la pàgina web de l'Administració consultant, tot i no tenir destinataris concrets, s'ha d'entendre com una comunicació de dades en el sentit de l'article 11 de la LOPD.

La normativa de protecció de dades de caràcter personal estableix que la cessió de dades no requereix el consentiment de l'afectat quan estigui prevista per una norma amb rang de llei i l'actual normativa vigent en matèria d'accés a la documentació de les administracions públiques i en concret, en matèria d'accés a la informació mediambiental podrien legitimar l'accés a la informació relativa als professionals tècnics capacitats de les EAC, a menys que concorrin determinades circumstàncies.

Per la tipologia de les dades objecte de la consulta, i tenint en compte la finalitat pretesa i la normativa sectorial aplicable, no sembla desprendre's que concorri les excepcions a l'accés que es refereixen a la confidencialitat de les dades de caràcter personal, excepcions que han de ser interpretades de forma restrictiva, segons es dedueix de la Llei 27/2006.

És especialment rellevant donar compliment als principis i obligacions derivats de la LOPD, en concret, el principi de qualitat de les dades, el deure d'informació, que podria incloure informació relativa a la possibilitat de divulgació posterior de les dades, i els drets d'accés, rectificació i cancel·lació, fent especial atenció al dret d'oposició en relació amb la informació objecte de consulta.